

RESULTATEN VAN DE OPERATIEVE BEHANDLING VAN DE GLIJDENDE HERNIA DIAPHRAGMATICA BIJ VOLWASSENEN

NISSEN en ROSETTI melden in 1959 dat bij nacontrole van 40 patiënten, door hen wegens een glijdende hiatusbreuk met een gastropexie behandeld, er 33 klinisch en röntgenologisch genezen bleken. Aldus refereert terecht collega KALSBEK (1969). Bij 34 van de desbetreffende 40 patiënten was de operatie minder dan twee jaar geleden uitgevoerd. Drie jaar later hebben NISSEN en ROSETTI dit na-onderzoek nog eens herhaald (1966). Zij vonden toen 35 pct röntgenologische recidieven. Zelf melden ze naar aanleiding hiervan: „Despite favorable results, this operation (gastropexy) has been largely discarded by us in recent times owing to the increase in late relapses, as evidenced by repeated follow-ups”.

Zelf deed ik soortgelijke ervaringen op bij nacontrole van 52 patiënten die in de jaren 1956-1966 in de Nijmeegse Universiteitskliniek wegens een glijdende hiatusbreuk een hernioplastiek volgens Allison ondergingen. Onder hen bevonden er zich 11 die tot een jaar na operatie klinisch en röntgenologisch vrij waren van een recidief. In een periode variërend van 1 tot 6 jaar later (gemiddeld 2½ jaar na operatie) traden bij deze 11 patiënten alsnog recidief-klachten op, vaak met een acuut moment begonnen, en was bij deze patiënten ook röntgenologisch een recidief-hernia en (of) reflux aantoonbaar. Voor een juiste beoordeling van de resultaten van operatieve correctie van een hernia hiatus oesophagi is dan ook naar mijn mening een na-onderzoek na minstens 2½ jaar vereist. Dit geldt althans voor de techniek volgens Allison, en blijkens de mededelingen van NISSEN en ROSETTI evenzeer voor de gastropexie. Dat MALHERBE (1959) een volledig succes meldt bij 87 pct van 77 met een gastropexie behandelde patiënten, maakt mij dan ook nieuwsgierig naar de latere resultaten bij deze patiënten, want hij noemt een follow-up van een half jaar al adequaat.

Uit de door collega KALSBEK opgegeven tabel zijn klinische en röntgenologische resultaten na de diverse typen van operatie duidelijk separaat af te lezen. Een röntgenologisch aangetoonde recidief-hernia gaat niet steeds met reflux gepaard, en omgekeerd. Ook stemmen subjectief en objectief resultaat niet steeds met elkaar overeen. Wanneer er bij controle na operatie uitsluitend sprake is van recidief-klachten, of uitsluitend van een röntgenologisch aantoonbare recidief-hernia of reflux, moet de operatie toch als mislukt worden beschouwd. Graag zou ik weten bij hoeveel patiënten de uitgevoerde operatie door een volledig en voldoende langdurig succes werd gevolgd.

Literatuur: KALSBEK, H. L. (1969) Resultaten van operatieve behandeling van de glijdende hernia diaphragmatica bij volwassenen. *Ned. T. Geneesk.* **113**, 1459. — MALHERBE, W. D. F. (1959) *Oesophageal hiatus hernia*. Proefschrift Amsterdam. — NISSEN, R. en M. ROSETTI (1959) *Die Behandlung von Hiatushernien und Refluxösophagitis, mit Gastropexie und Fundoplicatio*. Georg Thieme Verlag, Stuttgart; (1965) *Surgery of hiatal and other diaphragmatic hernias*. *J. int. Coll. Surg.* **43**, 663.

Vught, 4 september 1969

R. P. E. PAUWELS

Over de oorzaak van het ontstaan van een hiatus hernia is onvoldoende bekend. Mede daardoor bestaat geen causale chirurgische behandeling. Het is denkbaar dat de oorzakelijke factoren, die oorspronkelijk al tot een hernia met reflux hadden geleid, door hun voortdurende inwerking het cardia-mechanisme opnieuw verstoren en (of) een recidief-hernia

veroorzaken. Zo zou de ervaring van collega PAUWELS, dat het aantal recidieven toeneemt wanneer een observatieduur langer wordt, verklaard kunnen worden. Van onze 61 patiënten, die tenminste 1 jaar na de operatie gecontroleerd konden worden, voldoen 37 aan de door collega PAUWELS gestelde eis van een minimale controletijd van 2½ jaar. Daarvan waren 25 subjectief en objectief genezen, 3 hadden een recidief-hernia en reflux, 4 een recidief-hernia zonder reflux en 5 een reflux zonder recidief-hernia. Het percentage genezen patiënten wijkt niet af van dat van de gehele serie, hetgeen zou pleiten voor de opvatting dat de meeste recidieven na kortere tijd optreden.

Wassenaar, 17 september 1969

H. L. KALSBEK

BERICHTEN BUITENLAND

Europa

Europese Teratologische Vereniging. — Tijdens het Derde Internationale Congres over Aangeboren Afwijkingen, dat van 7 tot 13 september in Den Haag is gehouden, zijn plannen ontwikkeld en aanvaard tot oprichting van een Europese Teratologische Vereniging. Er werd een commissie van voorbereiding benoemd, bestaande uit vijf leden.

Groot-Brittannië

Gemeenschappelijk artsdiploma. — De drie Royal Colleges of Physicians (Londen, Edinburgh, Glasgow) hebben besloten tot instelling van een gemeenschappelijk diploma van lidmaatschap van de Royal Colleges of Physicians of the United Kingdom: M.R.C.P. (U.K.). Ongeveer een jaar geleden werd het eerste deel van het examen gemeenschappelijk erkend. Het nieuwe besluit betekent het slopen van een obstakel voor artsen die lid waren van één college en erkenning van een ander college nastreefden. Tot nog toe was daartoe een nieuw examen vereist. (*Med. News*, 12 sept. bl. 20.)

Ophthalmia neonatorum. — De toenemende frequentie van gonorrhoe in de laatste jaren heeft ten gevolge gehad dat men steeds meer gevallen van gonorrhoeïsche oftalmie bij pasgeborenen heeft waargenomen. In Glasgow hebben zich 55 gevallen in het tijdvak 1963-68 voorgedaan. Bijna de helft van deze gevallen betrof onwettige kinderen. Alle kinderen reageerden goed op behandeling, en blijvende cornea-beschadiging is niet voorgekomen. Meestal werd algemene therapie met antibiotica toegepast, omdat die gemakkelijker is dan lokale en minder aanleiding tot vergissingen geeft. In Glasgow is het niet de gewoonte de ogen van pasgeborene profylactisch in te druppelen. In verband met de toenemende frequentie van gonorrhoeïsche ooginfectie begint men nu weer over een universele medicamenteuze profylaxe te denken. Daarbij wordt thans de voorkeur gegeven aan algemene behandeling boven lokale profylaxe met zilvernitraat. (*Lancet*, 29 sept. bl. 630.)

Tunesië

Vakantie-tyfus. — Bijna alle lijders aan buiktyfus in Engeland hebben hun infectie tijdens een verblijf in het buitenland opgelopen. In een editorial van het *British Medical Journal* (13 sept. bl. 605) wordt een explosie beschreven onder de gasten van een bepaald hotel in Tunesië. Tot dusverre zijn 38 gevallen bekend geworden die daar hun oorsprong hebben gehad: 6 in Engeland, 16 in Duitsland, 13 in Zwitserland, 1 in Nederland. Een Engelsman en een Duitser zijn gestorven. Maar ook elders, in Tanger, Spanje en Frankrijk zijn de afgelopen zomer tyfus-infecties voorgekomen. Het is